

"הַרְיָמוּ בַּמִּשְׁכָּן בְּיָמֵינוּ" (ישעיהו 60 \ י"ד)
 • זא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
 • זא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גזירה

בס"ד ערב שבת קדש פרשת 'ויקהל', כא' - < כב' אדר, 'שבת פרשת פרה אדמה', ה-תשפ"ה, (2025 \ מרץ \ 22 -> 21 למנינים) - גליון מס' 361

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!!

שבת פרשת פרה אדמה

לעילוי נשמת

הורי היקרים ע"ה:

מור אבי יעקב קמליאן בן רחל ז"ל נפ' ו'
 ניסן ה-תשע"ח ואמי מרת פרחת אליזה
 בת חביבה ז"ל נפ' כה' תמוז ה-תשס"א
 מנוחתם עדין.

לע"נ יששכר (תעזיז) בן מרים ודוד
 נפטר לבית עולמו ונטמן ביום הששי ז'
 באדר, ערב שבת קדש פרשת 'ויקהל'
 תצוה, ה-תשפ"ה

לע"נ הרב יהודה (דריע) בן אסתר זצ"ל
 - הרב הראשי לאר שבע, נפטר לבית
 עולמו ביום שלישי, ג' ממוז (ביום)
 הולדת הרבי מליובאוויטש) ונטמן
 בליל ד' בתמוז (אור ליום רביעי) ה-
 תשפ"ד

לע"נ יששכר (שלי) בן חדרה נפטר יד'
 אדר א' ה- תשפ"ד. ולע"נ בנו- אביחי
 (שלי) בן מרים ע"ה, נטמן ביום כ', כב'
 אדר ב' ה- תשפ"ד

לע"נ הרבנית אביגיל כדורי ע"ה (אשת)
 הרב דוד כדורי זצ"ל- ראש ישיבת
 המקובלים 'נחלת יצחק' נטמנה ביום
 כו' אדר א' ה- תשפ"ד

לע"נ הגב' המנוחה אורנית ע"ה בת
 דוסה חיה שתבדל"ט- נפטרה
 ונטמנה ביום רביעי ג' אב- התשפ"ד

לע"נ הגב' המנוחה רותה בת עליזה ז"ל
 - נפטרה ביום שלישי כה' חשוון
 ונטמנה ביום רביעי כו' חשוון
 ה- תשפ"ה

לע"נ שליח חב"ד שנרצח באכזריות
 באמריקות הר"ר צבי הכהן קונן הי"ד,
 שנרצח באמריקות ביום שישי כא' מר
 חשוון ונטמן בהר הזיתים בירושלים
 בליל כה' במר חשוון (אור ליום
 שלישי) ה- תשפ"ה

לעילוי נשמת חברנו היקר נסים
 (אסייג) בן בידה שהלך לעולמו ביום
 שבת קודש פרשת 'וישב' כ' בכסלו
 ונטמן למחרת ביום אחד בשבת כ"א
 בכסלו ה- תשפ"ה

לע"נ המנוחה לינדה (שלום הלוי) בת
 אסתר - נפטרה לבית עולמה ונטמנה
 ביום אחד בשבת, טו' בתמוז ה-
 תשפ"ד

לעילוי נשמת המרוחמת מרגלית ז"ל
 בת גליה, נפטרה לבית עולמה ביום
 שני, ו' בטבת ה- תשפ"ה

ת.נ.צ.ב.ה

להגדיל לרפואת ולהצלחת
 כל עם ישראל ובניהם:

הרב משה (בובי) שליט"א בן אסתר ; הרב
 שלמה יוסף (מחפז) שליט"א בן חממה יונה
 ; רוני אהרן בן פרחת אליזה, פוית לדה
 מרשיה בת מריון מונה אסתר, לרפואת
 האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף (פיטנו) בן
 הרבנית זרי ; לרפואת שיר לוי בת קרן,
 הרבנית ברויה בת מלכה (אשת הרב ברוך
 רוזנבלום שליט"א), רבי רפאל (בובי) בן
 גליה , רחמים (כהן) בן שרם ; יעקב בן
 אסתר ; אסעד בן ויקטוריה הרב שלום
 הרוש שליט"א בן ימנה ; הנער הנערד
 מוישי בן יוני ; מרים (ענתבי) בת דינה;
 לרפואת הילדה מעין אודיה בת אסתר
 שחר; לרפואת עופר בן חיה ; לרפואת ליאורה
 בת דבורה ; לרפואת בצלאל בן מייגא שינדל
 ; לרפואת דרור (מארי) בן מוזל ; לרפואת
 יעקב בן מרגריטה ; לרפואת עפרה חנה בת
 ציפורה ; יפה בת פרידה
 וכל הפצועים והחולים בתוך כל שאר חולי
 עמו ישראל רפואה שלימה, אמן ואמן.

עלון תפארת יעקב ופרחה
 גליונות פרשת השבוע.
 הקדשה המצנזרת של אתר
 לדעת.נט

שבת 'ויקהל' מוטי"ה" פרשת:

ובגליון זה:

ממתק לשבת:
 תעשה מול עשיתי
 מי תוכיח
 במי ???
 ספור לשבת:
 ולהורות
 נתן בלבנו

לכתת
 מפל הלב
 מהו הענן
 האמיתי
 של השבת?
 שבת
 המרפז
 רפואה

זאת ועוד
 בגליון שלפנינו

זמני כניסת השבת וציאתה
 שבת פרשת 'ויקהל'
 ה-תשפ"ד (למנינים)
 מבוסס על פי לוח:
 "פאר חליו"

כניסת השבת	ציאת השבת	ציאת שבת
ירושלים - 17:16	18:29	19:11
תל-אביב - 17:34	18:31	19:08
חיפה - 17:25	18:30	19:10
באר-שבע - 17:36	18:30	19:11

לתשומת לב הקוראים:
 החל מהשבוע הבא, בע"ה ובלי"ג,
 הזמנים יוצגו לפי שעון קיץ !!!

זמנים הלכתיים נוספים
 לשבת זו- בעמוד 3 למטה.

1
 (עמוד)

לפניות בעניין העלון- ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה: rk-pk@hotmail.com
 עשו לנו לייק בדף שלנו בפייסבוק: [תפארת יעקב ופרחה- עלון שבועי לשבת קודש ולמועדי ישראל](#)

"הרימו מקשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' \ יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

דַּת מִצְרָאִיִּם לְעַמּוּלָא דְּבְרֵי חַיִּים וְכַפֵּרָה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

בס"ד

שַׁבַּת פְּרָשָׁת: "וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"

קְרִיאָה בַּסֵּפֶר הַשֵּׁנִי: "וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה אֲדָמָה"

הַפְּטָרָה הַשַּׁבָּת: "וַיְהִי דְבַר ה' אֵלַי לֵאמֹר" (סֵפֶר יִחְזָקְאֵל, פֶּרֶק לו', פֶּסוּק ט"ז)

שבת life כלום!

לְהַתְּ מִכָּל הַלֵּב

מֵאֲמֵר לְשַׁבָּת פְּרָשָׁת 'וַיִּקְהַל',
מֵאֲת: דְּרַב גִּזְאֵל אֶלְקָרִיף
'שְׁלִיט' א – (שֵׁשׁ בְּאַמְרָתָה)
מוֹבָא מֵאֲמֵר 'דְּרִשׁוּ ה' וְעִזּוּ'.

"וַיִּצְאוּ כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה:"

סֵפֶר 'שְׁמוֹת', פְּרָשָׁת 'וַיִּקְהַל', פֶּרֶק לה', פֶּסוּק כ'

... בִּרְכוֹ הַמִּשְׁגִּיחַ בְּבִרְכַּת 'לִילָה טוֹב'. הַתְּלָמִיד הַחַל לִלְכֵּת לְדַרְכוֹ
וְהֵנָּה הוּא שׁוֹמֵעַ שֶׁהַמִּשְׁגִּיחַ קוֹרֵא לוֹ לָשׁוּב. הוּא חוֹזֵר לַמִּשְׁגִּיחַ
וְהֵנָּה הוּא מְבָרֵךְ אוֹתוֹ שְׁנִית בְּבִרְכַּת 'לִילָה טוֹב'. תִּמָּה הַתְּלָמִיד ...

לאחר שֶׁמִּצְנָה מֹשֶׁה רִבְּנוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַבָּאֵת תְּרוּמָה לְבַנִּיין הַמִּשְׁכָּן, מִסְפַּרְתָּ הַתּוֹרָה כִּי בְּנֵי יִצְאֻ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה.
וְלִכְאוּרָה מְדוּעַ צָרִיךְ הַכְּתוּב לִסְפֹּר לָנוּ זֹאת, הֲרִי בְּרוּר שֶׁלֹּאֲחֵר תּוֹם דְּבָרֵינוּ שֶׁל מֹשֶׁה רִבְּנוֹ, יִצְאֻ יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵינוּ וְהִלְכוּ
לְהַבִּיא אֶת תְּרוּמָתָם?

אֹמֵר ה- "אִוֵּר הַחַיִּים" הַקְּדוּשׁ: "פִּירוּשׁ – שִׁינְצֻ אֶת כּוֹלָם כְּאֶחָד בְּזִרְיוֹת לְהַבִּיא, וְלֹא הִיָּה בְּהֵם אֶחָד שֶׁנִּתְעַכֵּב
מִחֲבָרָיו".

הַתּוֹרָה בָּאָה לִסְפֹּר לָנוּ, כִּי מִיד עִם תּוֹם דְּבָרֵינוּ שֶׁל מֹשֶׁה רִבְּנוֹ, כֹּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁישׁ לָהֶם הַזְדַּמְנוֹת לְתַקֵּן אֶת
חֲטָא הָעֵגֶל עַל יְדֵי הַקִּמָּת הַמִּשְׁכָּן, יִצְאֻ כּוֹלָם בְּזִרְיוֹת כְּדִי לְהַבִּיא אֶת תְּרוּמָתָם לְאַלְתֵּר, וְכַפִּי שֶׁמִּסְפַּרְתָּ הַתּוֹרָה:
"וַיָּבִיאוּ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר נִשְׁאַל לָבוֹ וְכָל אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אוֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת ה' לְמִלְאֲכַת אֹהֶל מוֹעֵד וְלִכְל עֲבֹדָתוֹ
וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ".

גַּם כֹּאן צָרִיךְ לְהַבִּין, מְדוּעַ כִּפֹּל הַכְּתוּב לְשׁוֹנוֹ וְאֹמֵר: "כָּל אִישׁ אֲשֶׁר נִשְׁאַל לָבוֹ וְכָל אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אוֹתוֹ".

ה- "אִוֵּר הַחַיִּים" הַקְּדוּשׁ מְבַאֵר שִׁישְׁנֵן שְׁתֵּי דְרָגוֹת בְּמִתְנַדְבִּים: יֵשׁ מִי שְׁנוּדֵב בְּרִצּוֹן לִפִּי גּוֹדֵל מִמוֹנוֹ וְהוּא אֲשֶׁר נִקְרָא
'נָדְבָה רוּחוֹ', וְיֵשׁ מִי שְׁנוֹתֵן מַעֲבֵר לִיכּוֹלָתוֹ, וְהוּא הַקְּרוֹי 'נִשְׁאַל לָבוֹ', כִּי לָבוֹ מִנְשֵׂא וּמְרוּמָם אוֹתוֹ לְהַעֲרִיךְ אֶת עֲצָמוֹ
כְּעִשִּׂיר יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהוּא בְּאֵמֶת, כְּדִי לְהַרְבּוֹת אֶת תְּרוּמָתוֹ.

הַחִיד"א בִּסְפָרוֹ "נֶחֱל קְדוּמִים" מְבַאֵר, כִּי טַבַּע הָעוֹלָם הוּא שֶׁכֹּאֲשֶׁר אֲנָשִׁים שׁוֹמְעִים דְּרָשָׁה שְׁנוּעָדָה לְעוֹרֵר אוֹתָם
לְתֵת צִדְקָה, בְּלִבָּם הֵם מַחְלִיטִים לְתֵת סָכּוּם מְכּוּבָד, אֲךָ כֹּאֲשֶׁר הֵם מְכַנִּיסִים אֶת הַיָּד לְכִיס, כְּבָר מִתְמַעֵט הַחֶשֶׁק
וּמִתְמַעֵט הַתְּרוּמָה, וְלַעֲיִתִים עַד שִׁיבּוּאוֹ לְהוֹצִיא אֶת הַכֶּסֶף יֵשׁ שִׁיתָנוּ פָּחוֹת מִמָּה שֶׁחֲשָׁבוּ וְגַם נִתְּנָה זֹאת אֵינָה נִתְּנָה

הַמִּשְׁךְ הַמֵּאֲמֵר בְּעִמּוּד 3.

"הרימו מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ עַמִּי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

מֵאֲמַר לְשַׁבֵּת פְּרִשֵּׁת וַיִּקְהַל,
מֵאֵת: הָרַב גּוֹאֵל אֶלְקָרִיף
שְׁלִיט"א – (שֶׁשׁ בְּאַמְרָתָהּ)
מִיבָא מֵאֲתַר 'דְּרִשׁוּ ה' וְעֲזֹו'.

לְתֵת מִכָּל הַלֵּב

(המשך המאמר הפותח מעמוד 2)

◀ מרצון גמור, ויש שיתחרטו לגמרי מלתת.
על כך מלמדת אותנו התורה כי "כָּל אִישׁ אִשְׁרֵי נִשְׁאָו לְבָו" והחליט לתת סכום מסוים לצדקה, הרי בסופו דבר "אִשְׁרֵי נִדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ" – כולם נתנו את כל מה שחשבו מלכתחילה, ואיש מהם לא התחרט וחזר בו ממחשבתו הראשונה.
מוסיף החיד"א וכותב: "והוא פלא בהמון ישראל כמה רבבות, אשר כל מה שעלה בלבם הביאו הכל וגם לשמה!"

* בספר "יסוד יוסף" כתב לבאר עד כמה חשובה כוונת הלב בנתינה לזולת:
לעתים אדם מקבל הזמנה לחתונה מאיזה מכר ומתוך אי נעימות הוא הולך לחתונה. לשם כך הוא טורח טְרַחָה גדולה, משלם למוניית כדי להגיע לשם, ובבואו לחתונה הוא רואה קהל רב, והוא ניגש לבעל השמחה, מברך אותו בברכת 'מזל טוב', אולי שותה משהו ומיד עוזב את המקום וחוזר לביתו. בלבו הוא חושב כי הִטְרַחָה שטרם היתה לשווא, כי בעל השמחה היה 'מסתדר' גם אם לא היה בא.

אומר ה- "יסוד יוסף": **לֹא אוֹתוֹ יְהוּדִי הִיָּה יוֹדֵעַ כִּמְהָ חֲשׁוּבָה בְּרַכָּה הַנִּתְּנָה בְּעֵין טוֹבָה, מִלֵּב אוֹהֵב, עִם כּוֹוֶנָה אֲמִיתִית לִמְעַן הַזֹּולָת – הִיָּה מִבֵּין כִּמְהָ חֲשׁוּבָה הִיָּה שְׂבָא לַחֲתוּנָה. כִּי הַמְּבָרֵךְ אֶת רַעְהוּ מִכָּל הַלֵּב, זֹכֵה לַכֶּךְ שֶׁהוּא נִיצֵל מֵעוֹנֶשׁ שֶׁל 'חִיבוּט הַקֶּבֶר'. כִּשֶּׁם שְׁנֵהֵג בְּטוֹב-עֵין עִם רַעְהוּ, כֶּךְ יִנְהֲגוּ עִמּוֹ בַּשָּׁמַיִם. מִי שֶׁהִיָּה חוֹשֵׁב עַל כֶּךְ, בּוֹדְאִי הִיָּה מִבֵּין שֶׁלֹא הִגִּיעַ לְשׁוּאָה כְּדִי לִבְרֹךְ אֶת רַעְהוּ, וּבְרַכְתּוֹ הִיָּתָה נֶאֱמַרְתָּ בִּיתֵר כּוֹוֶנָה וּשְׂמִיחָה.**

* המשגיח של ישיבת פוניבז', רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל, הלך פעם עם אחד מתלמידיו, וכאשר נפרד ממנו התלמיד, בִּרְכוּ הַמִּשְׁגִּיחַ בְּבִרְכַּת 'לִילָה טוֹב'. הַתִּלְמִיד הַחַל לִלְכֹּת לְדַרְכוֹ וְהֵנָּה הוּא שׁוֹמֵעַ שֶׁהַמִּשְׁגִּיחַ קוֹרָא לוֹ לְשׁוּבָה. הוּא חוֹזֵר לַמִּשְׁגִּיחַ וְהֵנָּה הוּא מְבָרֵךְ אוֹתוֹ בְּבִרְכַּת 'לִילָה טוֹב'.

תמה התלמיד ושאל את רבו: "הרי הרב כבר בירך אותי בברכה זו קודם לכן?"
השיב לו רבי יחזקאל: "אכן בירכתי אותך קודם לכן, אבל אמרתי לך את המילים בלי מחשבה, לכן קראתי לך שנית כדי לברך אותך בברכת 'לילה טוב' עם כל הלב..."

בני ישראל שנתבקשו להביא את תרומת השם, עשו זאת עם כל הלב, עם כל הרצון ועם כל הכוונה ורק כך יכול להיבנות מקום בו תשרה השכינה בישראל.

**שבת של שקט ושלוש
לכל בית ישראל, אמן!
רַבְּכֵךְ -**

**עוד אבינו חי !!!
עם ישראל חי !!!!!**

יהי רצון שבע"ה שיחזרו במהרה כל השבויים וכל הנעדרים.
החלמה מהירה לכל הפצועים והחולים, ולכל חיילי ישראל,
בריאות ושלמות גופם, רוחם ונפשם.
ובראות איתנה לכולנו - אמן!

הַזְמָנִים (על פי לוח: "פֶּאֶר הַלּוּחַ") לְפִי שְׁעוֹן חֶרֶף !!!

זמני השַׁבֵּת פְּרִשֵּׁת וַיִּקְהַל - פִּרְיִים הַמִּשְׁלֵשׁ - על פי לוח "פֶּאֶר הַלּוּחַ"	ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר שבע
שקיעה ליל שבת (שישי בערב)	17:56	17:54	17:55	17:56
צאת הכוכבים ליל שבת (שישי בערב)	18:10	18:08	18:04	18:10
עלות השחר שבת בבוקר	04:21	04:28	04:24	04:25
זמן נץ החמה (זריחה) שבת בבוקר	05:39	05:46	05:39	05:46
סוף זמן קריאת שמע של שחרית בבוקר שבת - מגן אברהם (מג"א)	08:03	08:07	08:05	08:06
סוף זמן קריאת שמע של שחרית בבוקר שבת - הגאון רבי אליהו (גר"א)	08:40	08:44	08:42	08:43
סוף זמן תפילת עמידה של שחרית שבת בבוקר	09:42	09:45	09:44	09:44
חצות יום/לילה שבת	11:46	11:48	11:47	11:48
זמן מנחה גדולה	12:16	12:18	12:17	12:18
שקיעה במוצאי השבת	17:57	17:55	17:56	17:56
צאת הכוכבים במוצאי שבת (לתשומת לב: לא מדובר בזמן צאת השבת!)	18:11	18:09	18:10	18:11

לתשומת לב הקוראים: החל מהשבוע הבא, בע"ה ובל"נ, הזמנים יוצגו לפי שעון קיץ !!!

"הרימו מִכְשׁוֹל מִדְרָךְ עַמִּי." (ישעיהו נז' \ יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
 * נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

תורת משה

דבר תורה לשַׁבַּת פְּרִשֶׁת 'וַיִּקְהַל' - שַׁבַּת פְּרִשֶׁת פָּרָה אֲדָמָה

מאת הרב משה בובי שליט"א

"שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָּכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן ל- ה' כָּל

הַעֲשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה יוֹמָת: " (סֵפֶר 'שְׁמוֹת', פְּרִשֶׁת 'וַיִּקְהַל', פרק לג', פסוק כג')

מֵהוּ הָעֵינֵג הָאֲמָתִי שֶׁל הַשַּׁבָּת?

בתלמוד הירושלמי (מסכת שבת פרק טו') מובאים דבריו של רבי חייא בר אבא, שאמר: "לא ניתנו שבתות וימים טובים אלא לעסוק בהן בדברי תורה!"

ובמשנה ברורה (סימן ר"צ ס"ק ז') הרחיב וביאר שלא ניתנו שבתות וימים טובים לישראל אלא כדי לעסוק בהן בתורה מפני שבכל ימות החול טרודים האנשים במלאכתם ואין להם פנאי לעסוק בה כראוי, לפיכך – כותב ה- "משנה ברורה" – אסור לאדם לפנות עצמו מדברי תורה ולקבוע סעודתו בשעה שדורשין בבית המדרש דברי תורה ברבים, אלא יקדים את סעודתו או יאחר אותה.

ומכאן- מסיים ה- "משנה ברורה", את דבריו – תוכחה לאותם אנשים שמטיילים בעת ההיא בשווקים וברחובות... כי אפילו סעודת שבת שהיא מצווה, אסורה אז מפני ביטול תורה, וכל שכן שאסור לטייל ולהרבות בשיחה בטלה!

משל נפלא על כך אמר החכם רבי שלמה ששון:

סָפַל אחד היה עֹמֵל קשה מאד לפרנסתו. בסופו של יום היה שב אל ביתו תשוש, עייף ויגע. יום אחד בהיותו בדרכו לשוב אל ביתו, ראה התקהלות גדולה בפתחו של אולם מרכזי שבעיר. מה הדבר? התעניין הסָפַל – מפני מה נדחקים כאן אנשים כה רבים? מרצה ידוע הגיע לעיר – ענה לו אחד האנשים – פיו מפיק מרגליות והכל משחרים לשמוע את מוצא פיו. כדאי מאד גם לך להכנס לשמוע את דבריו.

עמד הסָפַל בתור וכאשר הגיע תורו, נכנס לאולם ותפס את מקומו בכיסא מרופד ונח. כעבור דקות מספר, עלה המרצה אל הבמה והחל לרתק את שומעיו בהרצאתו.

הסָפַל, שעייף היה מעמל יומו, לא יכל להחזיק מעמד ועד מהרה, נעצמו שמורות עיניו ושקע בשינה עמוקה...

קול מחיאות כפיים סוערות, עוררו אותו משנתו.

היה נפלא – אמר לו שכנו שישב בכסא לידו – האין זאת?

נפלא... מלמל האיש – הכסא היה נח וגם החימום פעל כיאות...

האם לשם כך באתָּ לכאן? – התפלא שכנו – רק כדי לשבת על כסא ולהתחמם מעט?...!

כן הוא הנמשל – אמר רבי שלמה – הקדוש ברוך הוא נתן לנו מתנה יקרה מבית גנזיו ו- "שבת" שמה, כדי נוכל לעסוק בתורה ולהגיע ביום הזה למעלות נשגבות.

אָדָם שֶׁמִּכְלָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת בְּשִׁנָּה, וּבְשִׁיחָה, וּבְטִיּוֹל – הָרִי זֶה מִמֶּשׁ פְּאוֹתוֹ סָפַל....

בְּבִרְכַּת שַׁבַּת שְׁלוֹם, מִשֶּׁה בּוּבִי,
לְגִאוּלֹת וְהַצִּלַּחַת עַם יִשְׂרָאֵל כּוֹלּוֹ בְּרַחֲמִים, וְבִק"ק הֵיכַל יְהוֹנָתָן,
בְּשׁוּרֹת טוֹבוֹת לְכוֹלָנוּ, אֲמֵן! גְּנִי אֲבִיב, לֹד.

בהזדמנות זו, נאחל לכבוד מורנו ורבנו- הרב משה בובי שליט"א, בבריאות איתנה לו ולכל בני משפחתו, שימשיך להרביץ שיעורי תורה, וימשיך בעבודת הקודש שלו בבית הכנסת ובקהילה עוד שנים רבות וטובות, אמן.

מערכת עלון תפארת יעקב ופרחה, בשם ועד ומתפללי בית הכנסת הספרדי "היכל יהונתן", גני אביב, לוד.

"הרימו מִכְשׁוֹל מִדְרָךְ עַמִּי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

דַּת מִצְרָאִיִּם לַעֲבֹדָה בְּיָמֵינוּ וּפְרָחַת דַּת מִצְרָאִיִּם

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!!

הפראזה
מאת הרב אברהם רזניקוב -
רב המרכז הרפואי תל אביב ע"ש סוראסקי
(בוה"ח איכילוב)
ורב בית הכנסת 'בית רמב"ם' בגבעתיים

שַׁבַּת פְּרִשֶׁת 'וַיִּקְהַל' - שַׁבַּת וּמִרְכָּז רְפוּאָה

במהלך תיאור בניית המשכן, משובצים שני כתובים ובהם הוראות בקשר לשבת. אחד מהשניים מובא בפרשה, לפני שמשה מיישם למעשה את בניית המשכן נאמר "שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לְכֶם קֹדֶשׁ שַׁבְתוֹן ל'- ד' (שמות ל"ה, א'-ג'). רש"י בעקבות חז"ל מסביר את הקשר כאזהרה לאנשים שעוסקים במלאכת בניין המשכן שמלאכה זו אינה דוחה שבת "הקדים להם אזהרת שבת לציווי מלאכת המשכן, לומר שאינו דוחה את השבת" (שם). הפסוק השני בו מוזכרת השבת נאמר בהקשר לעשיית הכיור "אֵךְ אֶת שַׁבְּתִי תִשְׁמְרוּ כִּי אוֹת הוּא בְּיָמֵינוּ לְדֹרֵיתֵכֶם..." (שם, ל"א, י"ג). רש"י פירש גם פסוק זה באופן דומה. המשכן עם כל חשיבותו אין לבנותו אלא בימות החול. מאחורי דרשה זו מקופל רעיון עמוק, בכל מערכת חיים מורכבת כמעט בלתי אפשרי למנוע סיטואציות שבהן נוצרת התנגשות בין שני חוקים או ערכים שונים, לפעמים צריך האחד להידחות מפני האחר, לפעמים להקדים את האחד מפני חברו, המפגש בין משכן ושבת, הוא מפגש בין ערכים, להט העשייה עשוי להוליד למסקנה כי ראוי להשלים את המלאכה אפילו בשבת, באה התורה ומבהירה שאין אף מטרה, טובה ככל שתהיה ה- "מכשירה" באופן מידי כל אמצעי, כל מקרה ומקרה ראוי שיבחן לגופו. בשנת תשי"א, שלש שנים לאחר הקמת המדינה, פרסם דוקטור צעיר בשם ישעיהו ליבוביץ מאמר בשם "השבת במדינה כבעיה דתית" במאמר זה טען ליבוביץ שההלכה נתקלת בבעיה כאשר היא מנסה להתמודד עם בעיותיה של המדינה, ובעיות אלו הן אימננטיות ודורשות שינוי מהותי ועמוק (יהדות עם יהודי ומדינת ישראל החל מעמ' 108). מאמרו של ליבוביץ עורר סערה ורבים הגיבו ביחס לאותן טענות, ראש וראשון היה הרב משה צבי נריה שפרסם קונטרס בשם "קונטרס הויכוח" ובו התפלמס עם טענותיו של ליבוביץ וכך כתב "אילו עמדה הממשלה ורוב הכוחות הקובעים את דמות המדינה... והיו שואפים לבניין המדינה על יסודות התורה והמצוה - לא היה כל קושי יסודי לבנות את המדינה ולקיימה, מבלי לפגוע כלל בהלכות שבת וכדומה..." (צניף מלוכה החל מעמ' 299).

אחת הבעיות המרכזיות והקשות ביותר בהלכה היא העבודה בשבת ובחג בבית החולים. השאלות נוגעות לרופאים ולצוות הרפואי המטפל ישירות בחולה ונוגעות גם לצוות הטכני והמנהלי של בית חולים. אף כי בבתי חולים מצויים חולים שיש בהם סכנה, אשר עבורם נידחים כמעט כל איסורי התורה "מפקחין פיקוח נפש בשבת, והזריז הרי זה משובח. ואין צריך ליטול רשות מבית דין" (יומא פ"ד ע"ב). הבעיות העיקריות בעבודה הרפואית בשבת בבית החולים הן, הכתיבה, הבישול והפעלת מכשירים חשמליים מגוונים, ההקלות ההלכתיות בעבודה בשבת בבית החולים מבוססות הן ומקובלות, וכפי שכותב הרב הרצוג צ"ל "...ואם אנו מקילים בבתי חולים, לא יבואו להקל בחוץ, שהכל יודעים שלחולים יש להקל" (שו"ת היכל יצחק או"ח, ל').

אף כי בבתי חולים מצויים חולים שיש בהם סכנה, אשר עבורם נידחים כמעט כל איסורי התורה, יש הרבה פעולות-עזר שאינן קשורות ישירות בטיפול בחולים, ועל כן לא הותר לעבור עבורם על איסורי תורה, יש פעולות והנהגות שבסיוע טכנולוגי ניתן להמיר איסור חמור באיסור קל, או אפילו לבטל את האיסור בכלל, וכן יש פעולות והנהגות היוצרות אווירה והרגשה של רוח תורת ישראל ומוסר יהודי, שיש להנהיגם בבית החולים לטובת החולים והעובדים כאחד. העיקרון לפיו ראוי לצמצם את חילול השבת במידת האפשר ובאופן שאינו עשוי להשפיע לרעה על מצב החולה, מחייב להיערך ולהכין מבעוד יום כל דבר שיצטרך לו בשבת לצורך החולה, הדבר נכון גם ביחס למצב בו כעת אין לפנינו חולה שיש בו סכנה אך עלול להתהוות מצב של פיקוח נפש בעתיד שראוי להיערך לקראתו, דבר המצריך בתי חולים להיערך מבעוד יום ולהכין את כל הניתן כדי למנוע חילול שבת שאינו הכרח, ועם כל זה ראוי לציין לדבריו של ר' שלמה זלמן אויערבך שסבר שאין לעשות מעשה שיש בו טורח גדול, כדי למנוע את הצורך בחילול שבת שעלול להתהוות בשל פיקוח נפש (שמירת שבת כהלכה פליב, ל"ד), הרב אויערבך הבדיל בין הימנעות ממעשה שתוצאתו תביא לחילול שבת, אף שחילול שבת זה יהיה לצורך פיקוח נפש, כגון לצאת למדבר ביום ד' מעשה שיצריכו לחלל שבת בשל היותו נתון במקום סכנה בשבת (או"ח רמ"א, א') לבין מקרה שכדי למנוע חילול שבת עתידי עליו לעשות מעשה בפועל "...שלא מצינו שיהיה מחוייב לעשות מעשה כדי למנוע חילול שבת שיהיה אחר כך בשביל פיקוח נפש" (שם, הערה ק"ו) על דברים אלו ערערו בשעתו רבים, בתגובה פרסם הרב מאמר הלכתי בו בירר בארוכה מדוע דבק הוא במשנתו זו, כהקדמה למאמר ציטט הרב את כל אותן הלכות למעשה הנובעות מהכרעה זו, הלכות המופיעות בספר שמירת שבת כהלכה (פליב ופר"מ), וכתב "ואנכי בעניי על משמרת אעמודה שכנים הם הדברים וכן ראוי להורות..." (הרב שלמה זלמן אויערבך, "בירורים וספיקות בעניין פיקוח נפש דוחה שבת", מוריה, שנה ג', סיון-תמוז, תשל"א).

בברכת שבת שלום, בשורות טובות, ובריאות איתנה לכולנו, הרב אברהם רזניקוב שליט"א.

הארות והערות, בעניין מדור זה בלבד, יתקבלו בברכה לכתובת הדוא"ל של כבוד הרב: avire30@gmail.com - האתר של כבוד הרב: <http://resnikov.co.il/>

לפניות בעניין העלון - ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה:

rk-pk@hotmail.com

עשו לנו לייק בדף שלנו בפייסבוק: תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת

קודש ולמעדי ישראל

"הרימו מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ עַמִּי." (ישעיהו נז' \ יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
 * נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

סימן תרפה - פרשת החודש

- א** [א] בשבת הסמוכה לחודש ניסן, מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים בשני פרשת החודש הזה לכם ראש חדשים. ובראש חודש ניסן שחל להיות בשבת, מוציאים שלשה ספרים, וקוראים ששה אנשים בראשון, בפרשת השבוע, והשביעי משלים חובת היום בספר השני, ומתחיל וביום השבת שני כבשים וכו', ובראשי חודשיכם וגו'. ואומר קדיש. ואחר כך עולה המפטיר וקורא בספר השלישי, בפרשת החודש הזה לכם ראש חודשים, ואומר קדיש, ומפטיר ביחזקאל מ"ה, בראשון באחד לחודש תקח פר בן בקר. [כ"כ רבינו (מגילה ס"י תקצ"ה) בשם הירושלמי, וסיים "והכי נהגין". וכ"פ הרמב"ם (פ"ג מהלכות תפלה כ"ג). ועוד. וענין ההפטר שפמטירין בזה ולא בהשמים כסאי מבואר בספר הפרדס לרש"י (ס"י כג). ובמחזור ויטרי (עמוד רה ורכא). ובשבולי הלקט (ס"י קצג). ובא"י. ובמדרכי (פרק בני העיר). וכ"פ הרמ"א בהגה (ס"י תכ"ה ס"א). ילקוט יוסף מועדים עמ' רסו].
- ב** [ד] לעולם **אין להפסיק** בין פרשת פרה לפרשת החודש, ואם יש שבת בינתיים מפסיקים רק בין קריאת שקלים לזכור, ובין זכור לפרה. [ירושלמי פ"ג דמגילה ה"ה. ילקו"י מועדים עמ' רסו הער' לא].
- ג** [ח] יש אומרים שאין להעלות קטן למפטיר בארבע פרשיות ויש מתירים להעלות קטן למפטיר גם בארבע פרשיות. ובמקום שנהגו להקל יש להם על מה שיסמכו, ואין למחות בידם. ובלבד שיהיה הקטן יודע למי מברכים והוא גם כן יותר מבן שש שנים. ומכל מקום בפרשת זכור שהיא מן התורה לכל הדעות, וכן בפרשת פרה, ראוי להחמיר שלא להעלות קטן למפטיר. אלא שאם כבר עלה הקטן למפטיר, לא ירד, אפילו בפרשת זכור ובפרשת פרה. והעקד יברך ברכות התורה, והשליח צבור שהוא גדול יקרא בספר תורה להוציא הצבור ידי חובתם. [ילקוט יוסף מועדים עמ' רעא. חזון עובדיה על פורים עמוד כז].
- ד** [ט] בעל תרומת הדשן היה קורא ד' הפרשיות שנים מקרא ואחד תרגום, אך לא מצאנו בפוסקים אחרים שהביאו זאת, ולא נהגו כן.

סימן רכו - דיני ברכת האילנות

- א** היוצא בימי ניסן ורואה אילנות שמוציאים פרחים, מברך: "**ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות ליהנות בהם בני אדם**". ותיקנו ברכה זו לפי שהוא ענין שבא מזמן לזמן באופן מחודש, שאדם רואה עצים יבשים שהפריחם הקב"ה. ואין מברכים שהחיינו על ברכת האילנות. ואין מברכים אלא פעם אחת בשנה, ולא יותר. [ילקוט יוסף, ברכות עמוד תריט].
- ב** גם הנשים תברכנה ברכת האילנות, שאין ברכה זו נחשבת כמצוה שהזמן גרמא, שחכמים לא קבעו זמן לברכה אלא מפני המציאות שהאילנות פורחים בניסן. [ילקוט יוסף ברכות, עמ' תריט. ירחון קול תורה סיון תשס"ג עמ' פה. ילקו"י על הלכות פסוקי דזמרה, תשס"ד, ס"י נא הערה לג, עמ' רל].
- ג** טוב לברך ברכת האילנות על אילנות הנטועים בגנות ופרדסים שמחוץ לעיר, ומכל מקום **אין זה מעבב**, ולכן אם קשה לו לצאת אל מחוץ לעיר מסיבת טירדה או חולשה, ומכל שכן מפני חשש ביטול תורה, **יוכל לברך ברכת האילנות גם על אילנות שבתוך העיר**. [שם עמ' תריט].
- ד** מה טוב שיצטרפו עשרה ויעשו כולם אגודה אחת בכניסה לשם שמים לצאת לברך ברכת האילנות, בכוונה הראויה, וברוב עם. ואחר הברכה יאמרו "מזמור בשוב ה' את שיבת ציון", ו- "מזמור הללויה הללו את ה' מן השמים" וכו', ויסיימו באמירת קדיש יהא שלמא. וטוב שאחד יברך הברכה בקול רם והשאר יאמרו אחריו בלחש. [חזון עובדיה ב'. ילקו"י שם עמוד תריט].
- ה** אין לברך ברכת האילנות אלא על אילנות של מאכל כשיש בהם פרחים, **אבל על אילני סרק שאין מוציאים פירות אין לברך**. [ילקוט יוסף, ברכות עמ' תריט. ומ"ש הריטב"א ברכות מג. דמברכים על עצים יבשים שהפריחן הקב"ה, כוונתו לעצי מאכל שיש שבה בפרחים, ולא רק לנוי. וכ"כ בצ"ץ אליעזר חלק יב דף נ: וכך הבינו כל האחרונים, הל"ק"ט, פרי האדמה, החיד"א, משנ"ב, ועוד, ואין לנו כח לפרש אחרת בראשונים ולחלוק עליהם].
- ו** מצד הדין די בשני אילנות אפילו ממין אחד. והמברך על מיני אילנות הרבה הרי זה משובב. [ילקוט יוסף, ח"ג דיני ברהמ"ז וברכות עמוד תריט].
- ז** אילנות המורכבים מין בשאינו מינו, יש אומרים שאין לברך ברכת האילנות עליהם, שהואיל וקיומם נגד רצון הבורא, אין לברך ולהודות להשי"ת על כך, ויש חולקים ואומרים שהברכה היא על כללות הבריאה, ולכן יכול לברך על אילנות מורכבים. ואף על פי שהרצוה לסמוך על סברא שניה לברך עליהם אין למחות בידו, **מכל מקום הבא להמלך מורים לו שלא יברך, שספק ברכות להקל**. אבל אין לחשוש מלברך על אילן שמא הוא עץ מורכב, ורק כשידוע שהוא מורכב עדיף להמנע מלברך עליו ברכת האילנות. [ילקוט יוסף על הלכות ברכת המזון וברכות, עמוד תרכ. ילקוט יוסף מצוות התלויות בארץ כרך ג', הלכות כלאים].
- ח** **מותר לברך על עצי ערלה בתוך שלש שנים לנטיעתם**, אף על פי שהם ערלה ואסורים בהנאה, הואיל ולא נעשו באיסור. **אבל על עצי אשרה אין לברך**. [ילקוט יוסף דיני ברהמ"ז וברכות עמוד תרכ. ילקוט יוסף על הלכות ערלה מהדורה ראשונה עמוד רי].
- ט** **הזריזים מקדימים לברך בהקדם כל מה שאפשר, בראש חודש ניסן, ואין להשהות קיום המצוה כדי לאומרה בעשרה**. ומכל מקום אם לא בירך ברכת האילנות כשראה אותם עם פריחיהם בתחלת חודש ניסן, אף על פי כן בדיעבד יוכל לברך ברכת האילנות אחר כך במשך כל החודש, כשיראה פעם נוספת אילנות עם פריחיהם. [ילקוט יוסף, ח"ג דיני ברהמ"ז וברכות עמוד תרכ. ירחון קול תורה תמוז תשס"ג עמוד כג].
- י** **לכתחלה אין לברך ברכת האילנות בחודש אדר**, אלא **ימתין לחודש ניסן ואז יברך**, כדי לצאת ידי חובת כל הדעות, אבל אם לא נזדמן לו לברך ברכת האילנות עד שיצא ניסן, רשאי לברך ברכת האילנות בחודש אייר, ולא יאבד ברכה יקרה זו מידו, ויסמוך על דברי הפוסקים שניסן לאו דוקא, ובלבד שיהיו עדיין האילנות בפריחתם, ולא גדלו פירותיהם. [חזון עובדיה על הלכות פסח שם].
- יא** במקומות שפריחת האילנות בתשרי או בחשוון, רשאים לברך ברכה זו בשעת פריחתם, שלא דיברו חכמים אלא בהוה. והוא הדין שרשאים לברך בחודש אדר כשפריחת האילנות באותו מקום בחודש אדר. [ילקוט יוסף על הלכות ברכות עמוד תרכ. חזו"ע פסח מהדורת תשס"ג עמ' כה].
- יב** יב אם לא בירך ברכה זו עד שגדלו הפירות, שוב אינו מברך. וכל שנפלו הפרחים, אפילו לא גדלו הפירות באופן שראויים לאכילה, רק התחיל גידול הפרי, אין לברך ברכה זו. ומכל מקום, אילן שהתחילו לגדול בו חלק מפירותיו, אם יש בו עדיין פרחים ונצנים, מברך עליו ברכת האילנות. [ילקו"י ח"ג דיני ברהמ"ז וברכות עמ' תרכ. חזון עובדיה על פסח מהדורת תשס"ג עמ' כז. ושם דחה מ"ש בברכת ה' דרך אם גדלו הפירות וראויים לברכה העץ, אינו יכול לברך. ודחה דבריו, ובפרט דסב"ל].
- יג** **מותר לברך ברכת האילנות בשבת ויום טוב**, ואין לחוש ולגזור פן ישכח ויתלוש מפרחי האילנות בשבת. אלא שלכתחילה מהיות טוב יש לברך ברכת האילנות בימות החול, כשאין חשש שיפסיד הברכה, אבל בסוף חודש ניסן כשיש חשש שלא יראה יותר אילנות של מאכל עם פרחים, אין להימנע מלברך ברכה זו בשבת. [ילקוט יוסף, ח"ג דיני ברהמ"ז וברכות עמוד תרכ. ודלא כהאור לציון שחשש משום בורר הניצוצות, שכבר כתב הרדב"ז דגמרא וקבלה הלכה כהגמרא].
- יד** סומא לא יברך ברכת האילנות, **שברכה זו תלויה ב- "ראיה"**, והוא אינו רואה. ונכון שישמע מפני שליח צבור המברך ויצא ידי חובה לכל הדעות. אבל המרכיב משקפים לעיניו, פשוט שרשאי לברך, שראיה דרך זכויות ראיה גמורה היא, ואפילו אם היו לו משקפים כחות, כגון משקפי שמש, שפיר דמי לברך. [חזו"ע פסח מהדורת שנת תשס"ג, עמוד כח].

"הרימו מקשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' \ יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
 * נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

מַעֲשֵׂה בְּאֲדִיבוֹת
 הָרֶב נְחֻמָּה וִילָהֶלֶם,
 יְשִׁיבָה חֲבִ"ד
 בְּעִיר בִּנְגָקוֹק, תַּאֲלָנָד.

מִמָּתַק לְשֶׁבֶת פְּרֻשֶׁת 'וַיִּקְהַל' ה' - תִּשְׁכָּה 'תַּעֲשֶׂה' מוֹל 'וַעֲשִׂיתָ'

השבוע זכיתי לארח בסדנה שלנו בבנגקוק את שי בן שושן, מייסד ומאמן להקת שלוה – להקה מיוחדת המורכבת מאנשים עם מוגבלויות. שי סיפר לנו על רגע משמעותי בתולדות הלהקה: לפני כמה שנים הם הגיעו לשלב הגמר בתחרות המוזיקה הבינלאומית הגדולה בעולם. אלא שאז התברר להם שהתחרות עצמה אמנם מתקיימת במוצאי שבת, אך החזרה הגנרלית נקבעה ליום שבת.

עמדו חברי הלהקה בפני ניסיון לא פשוט – חלקם שומרי שבת וחלקם לא, אך פה אחד קיבלו החלטה שלא להופיע בשבת, גם במחיר ויתור על התהילה מול מאות מיליוני צופים והפסד כספי משמעותי. החלטתם עוררה הדים בעולם כולו. כלי התקשורת ראינו אותם ושאלו: מה זו השבת, ולמה הייתם מוכנים לוותר על חלום כזה גדול עבורה? נוצר סביבם באזז עצום, אך היו גם מי שלא הבינו את הבחירה שלהם.

ואז, דווקא מתוך הוויתור, נפתחו בפניהם דלתות חדשות: הם הוזמנו להופיע באירועים ענקיים, בהם אירוע בארה"ב בהשתתפות הנשיא טראמפ, ועוד הופעות רבות ברחבי העולם. כך גילו שדווקא שמירת השבת חיזקה את מעמדם – אנשים העריכו את עקרונותיהם הבלתי מתפשרים.

בפרשת השבוע אנו קוראים:

“שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָּךְ קֹדֶשׁ שַׁבָּת שְׁבִתוֹן”.

פסוק זה מזכיר פסוק אחר מעשרת הדברות:

“שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ כָּל מְלָאכָתְךָ, וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת ל- ה' אֱלֹקֶיךָ”.

ניתן להבחין בשני שינויים בין הפסוקים:

1. בעשרת הדברות נאמר “תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ כָּל מְלָאכָתְךָ”, ואילו בפרשתנו נאמר “תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה”.
2. בעשרת הדברות השבת מוגדרת “שַׁבָּת ל- ה' אֱלֹקֶיךָ”, ואילו בפרשתנו נאמר “שַׁבָּת שְׁבִתוֹן”.

הרבי מליובאוויטש מסביר כי השינויים הללו קשורים זה בזה: הביטוי “תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה” רומז לכך שהאדם אינו משקיע את כל כולו בעבודה, אלא עושה את המוטל עליו מתוך הכרה שהפרנסה תלויה בברכת ה'. כאשר זו גישתו, אז גם ימי החל שלו מתמלאים בשלוה ובביטחון, ולכן השבת שלו מתעלה עוד יותר והופכת להיות “שַׁבָּת שְׁבִתוֹן”.

בתקופה זו שבה אנחנו כל כך זקוקים לברכת ה', ובזכותו גם זוכים לראות ניסים ונפלאות – זה הזמן לחזק את שמירת השבת ואת ההכרה בכך שגם בעבודתנו במהלך השבוע, “בְּרַפְתָּ ה' הִיא תַּעֲשִׂיר”.

בעזרת ה', בזכות חיזוק השבת, נזכה לראות ישועות: בהגנה על החיילים, בהחזרת החטופים, ברפואה לפצועים ובגאולה אמיתית ושלמה לכל עם ישראל, בקרוב ממש.

שַׁבָּת שְׁלֹמֶם,

שַׁבָּת שֶׁל שְׁקֵט וּבִטְחוֹן לְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל!

הָרֶב נְחֻמָּה וִילָהֶלֶם,

בֵּית חֲבִ"ד בִּנְגָקוֹק תַּאֲלָנָד.

"הרימו מקשול מדרש עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

"האור של הפרשה" - מתורת רבנו חיים בן עשר הקדוש זצוקללה"ה.

הרב משה בובי שליט"א - רב בית הכנסת הספרדי "היכל יהונתן" - גני אביב, לוד.

★ אחים יקרים ואהובים, שבת שלום ומברך ★

'כִּשְׁהַחֲכָם יוֹשֵׁב וְדוֹרֵשׁ, נִמְחָלִים עֲוֹנוֹת הַשּׁוֹמְעִים'

'וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עַדַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים

אֲשֶׁר צִוָּה ה' לַעֲשׂוֹת אֹתָם:

(ספר 'שמות', פרשת 'ויקהל', פרק לה', פסוק א')

רבנו האור החיים הקדוש מביא את דברי המדרש, שהמקום היחיד בתורה שנאמר לשון 'ויקהל משה', הוא במצוות שמירת שבת, ולכאורה מה השתנתה מצווה זו מכל המצוות???

ועונה המדרש, בזה הלשון: 'אמר הקדוש ברוך הוא עשה לך קהילות גדולות, ודרוש לפנייהם ברבים הלכות שבת, כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהילות בכל שבת ושבת, ולכנוס בבתי מדרשות ללמד ולהורות לישראל דברי תורה, איסור והיתר, כדי שיהא שמי הגדול מתקלס בין בני'.

עוד מביא רבנו הקדוש את דברי המדרש: 'בשעה שהחכם יושב ודורש, מתכפרים עוונותיהם של ישראל', כלומר, שבאמצעות שמיעת דברי חכמים, יש תיקון וכפרה לנשמות ישראל.

ולפי האמור מבאר רבנו הקדוש, שהפסוק 'אלה הדברים' מתייחס לענין של 'ויקהל משה' הנאמר בפסוק הקודם, ועל זה נאמר 'אשר צוה ה' לעשות אתם' שיש מצווה להקהיל קהילות ולדרוש להם הלכות שבת המוזכרים בהמשך, ובאמצעות כך 'לעשות אתם' יהיה תיקון וכפרה לנשמות, ויתקנו וישלימו בני ישראל את נפשותם. [ומתפרש 'לעשות' מלשון תיקון, כמו שנאמר 'ועשית את צפראניה']

ועל כך צריך לנצל את היום הקדוש ללימוד התורה הקדושה והלכות שבת במיוחד שהרי לא ניתנו שבתות וימים טובים לישראל אלא כדי שיתעסקו בתורה.

שבת שלום,

**בשורות טובות לכל בית ישראל,
משה בובי רב ק"ק היכל יהונתן,
גני אביב, לוד.**

מלחמת שמחת תורה

היחידות הלכתיות לשבת קודש

יש להישמע באופן מוחלט לכל הוראות והמלצות פיקוד העורף כאשר ההוראה היא בהתנהגות ובין לבוא בכל מרחבית גם לא לתפילה

יש להתפלל אך ורק בבתי כנסת שיש בהם או בקרבתם מרחבים מוגנים זקנים וחולים שהליכתם איטית יתפללו בבתים

מי שיש לו נשק ברשותו מצוה שישא אחוזה ויחזיקו גם בשבת

אם נשמעה אזעקה באמצע תפילת העמידה יש ללכת בשתיקה למרחב המוגן ולאחריה לחזור ולהתפלל מתחילת עמידה

להשודל בכל בית כנסת שיהיה לפחות אדם אחד חמום

כל בית כנסת יש להניח מערב שבת מכשיר עליון שיהיה זמין בשבת הצורך ניתן להחזיק סלולרי על מצב רעט בכיס

צריך להשאיר רדיו בעל זל שקט כדי להעביר בהתאמת פיקוד העורף

יותר רצון שלא יעמס עוד שוד ושבר בגבולות, ויש יעקב וישקע וישקע ואין מאויד.

ובא לציון גואל כבודנו כיסוד אמן.

בברכת שמחת תורה

"הרימו מכשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' \ יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

דבר פלאך דת זעך קאכ ופך זיך דה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!!

הפזור של רבי יהונתן אמרדי שליט"א

רב בית הכנסת "יוסף חיים" - אור יהודה

מי תומך במי ???

"ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן"

(ספר שמואל, פרשת ויקהל, פרק לז, פסוק ה')

קרייט- תודות לר' דניאל דרויש ולר' אופיר דלל על העברת דברי הרב שליט"א

שלום עליכם.

כתוב בפסוק: **"ויבא את הבדים בטבעת"** בצלאל צנה לעשות את ארון ברית ה' שבתוכו לוחות הברית, עם ארבעה טבעות בצדדים ולהכניס בהם שני בדים - הכונה לשני מוטות עץ מצפים זהב, וכשרצו להגביה את הארון ולהרימו- אחזו באותם שני בדים.

אך הפסוק בפרשת **תרומה'** (ספר שמואל, פרק כה', פסוק טו') אומר: **"בטבעת הארן יהיו הבדים לא יסרו ממנו"**. יש אסור להוציא את הבדים מן הטבעות, כך הגמרא כותבת וכך גם פוסק הרמב"ם להלכה.

אומרים ה- **אלשיך הקדוש'** ו- **רבנו בחיי'** שמלבד המצוה- פה טמון רעיון. ארון ברית ה'- אלו לומדי התורה. הבדים שנושאים את ארון ברית ה'- אלו תומכי התורה. הבדים לא יסורו מהארון, כלומר אם אתה תומך בתורה ולומד תורה, אל תסיר את תמיכתך מלומדי התורה.

אבל למען האמת, חושב התומך בתורה שהוא זה ש- 'מגביה' ו- 'מרים' ו- 'מחזק' את לומדי התורה, אך למעשה ההפך הוא הנכון!

צריך התומך בתורה לדעת שדוקא התלמיד החכם, הוא זה שמחזיק אותו (את התומך בתורה). כי הגמרא במסכת סוטה (דף לה') כותבת שהארון נשא את נושאי, כפי שהיה אצל יהושע בן נון כשרצו לחצות את נהר הירדן, כתוב שהארון נשא את הכהנים והעבירים את הירדן.

ממילא מפה אנו למדים שלא התומך בתורה הוא זה שמחזיק את לומד התורה, אלא 'תומך התורה' נתמך בזכות לומד התורה. השפע והברכה וההצלחה מגיעים לו בזכות לומדי התורה, כפי שכתוב **"עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר"**.

"תמכיה" - אלו התמכים בתורה הם מאשרים, הם משפחים, אבל הם צריכים לדעת ש- **"עץ חיים היא למחזיקים בה"**. ה- **תלמיד חכם'**, **בשבילו הוא כמו עץ חיים**.

משל למה הדבר דומה? לספינה שנשפרה בלב ים ואדם בכל רגע יכול לטבע. אם הוא מחזיק בעץ חיים ינצל.

"עץ חיים היא למחזיקים בה" - ברגע שאתה תומך בתורה התמכיה היא תהיה לך לעץ חיים

והיא תציל את חייך ותתן לך ברכה והצלחה אשר וגריאות. אמן.

בברכת ברוכים תהיו, בשורות טובות, שבת שלום, בריאות, אשר ונחת - הרב יהונתן אמרדי שליט"א

הרשות השנייה: תדרי גל שקט יפעלו בשבת בטלוויזיה וברדיו

בשל המצב הביטחוני תפעיל הרשות השנייה מעדכנת על תדרי גל השקט שיפעלו במהלך השבת.

התדרים יועברו בערוצי עידן + וברדיו עבור ציבור שומרי המסורת והציבור החרדי. במקרה של אזעקה היא תשמע בתדרים אלו בערים ובישובים הנקראים להיכנס למרחב המוגן.

התדרים יפעלו במערך עידן + בטלוויזיה וברדיו. להלן רשימת ערוצים והתדרים השקטים:

כאן מורשת של תאגיד השידור הישראלי - ארצי

רדיו קול חי + קול חי מיוזיק - יפעל באזורים: מרכז, גוש דן וירושלים.

רדיו קול ברמה - יפעל באזורים: מרכז, גוש דן וירושלים.

תדרי גל השקט ברדיו:

רדיו קול ברמה: 107.6 FM, 105.7 FM, 104.3 FM, 92.1 FM

רדיו קול חי: 102.5 FM, 92.8 FM, 93 FM

רדיו דרום: 101.5 FM

מורשת: 90.5 FM, 90.8 FM, 92.5 FM, 100.7 FM

ויהי רצון שלא תצא תקלה תחת ידנו, ושלא נזקק לתדרי החרם הללו.

לפניות בעניין העלון- ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה:

rk-pk@hotmail.com

עשו לנו לייק בדף שלנו בפייסבוק: **תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת**

קודש ולמועדי ישראל

"הרימו מכשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

הספור לשבת פרשת 'ויקהל' – 'ולהורות נתן בלב'!

"אצילי, פולגי אבד אתמול את ארנקו בעת שנסע במרכבתו בחצות העיר; המוצא הישר תגמל במאה רובלים מידי ה- 'אצילי'!" – כך נאמר במודעה שהתפרסמה באותו בוקר בעתון היומי של לודז'.

אבדת ה- 'אצילי' היתה עד מהרה לשיחת היום. הכל הניחו כי אם ה- 'אצילי' מוכן לגמל מאה רובלים על השבת האבדה, אות היא כי הסכום שאבד... גבוה בהרבה.

יהודי פשוט נדל היה פסח-משה. את מחנתו מצא בעבודות קשות שלא הצריכו ידע ומימנות. אף-על-פי-כן התברכו פסח-משה ובני משפחתו בשמחת חיים. אשתו וילדיו, שמונה במספר, הסכימו לתנאי הדחוקות ומעולם לא היו בדמיונות שווא על חיי עושר ונחמה.

השעה היתה שעת בוקר ופסח-משה עשה את דרכו מתפלת שחרית לביתו. עיניו תרו סביב, בהרגלו, בחפשו אחר עבודה מזדמנת. לא הרחק מביתו הבחין מזוית העין בחפץ כלשהו, מטל בצד הדרך. ללא מחשבה תורה התכופף להרימו. די היה לו בהצפה הטובה כדי להנכיח כי מדובר בארנק גדוש בשטרות כסף. עד אשר יחליט אם אמת ראו עיניו או שמה חזיון תעתועים בלבד הוא – טמן את הארנק עמוק בתוך כיסו.

רק בביתו העז פסח-משה להוציא את הארנק מכיסו. בנדים רועדות פתחו והוציא מתוכו חבילת שטרות שמונה. בעינים בורקות מנה אותם. ערך השטרות הסתכם באלף רובלים. מעולם לא החזיק בנדיו – ודומה כי אף לא ראה – כסף כה רב. אשליותיו השיאוהו למרחקים ובעיני רוחו כבר ראה עצמו גביר בעמיו. אולם תוך ומד שוב אל סרקע המציאות. מישהו אבד את הארנק עם הכסף ועליו להשיבו לו.

לפתע הלמה בראשו המחשבה: ה- 'אצילי'!... אין ספק כי זהו ארנקו האבוד של ה- 'אצילי', אשר הבטיח מאה רובלים למוצא הישר! מאה רובלים גם הם היו סכום שפסח-משה יכול היה עד אז לדמין בלבד.

ברגלים קלות מהר פסח-משה אל בית ה- 'אצילי'. ה- 'אצילי' נטל את הארנק בהתלהבות וחיוך של שביעות-רצון נמרח על פניו. הוא הוציא את השטרות והחל למנותם. בתוך כך העיף מבט בוחן ביהודי שלפניו ופניו נתכרכמו. האמנם יאלץ להפסיד מאה רובלים למען "יהודי עלוב" זה?

הוא סים למנות את השטרות והנה התברר לו כי כל כספו האבוד הושב אליו בשלמות. אלא שאז נשא אל פסח-משה מבט מרשע וחורש רעות. בטון חמור הרעים עליו: "והיכן הם אלף הרובלים הנוספים שהיו בארנק, יהודי נבזה ונפילי?"

פסח-משה ההמום, לא האמין למשמע אזניו. הוא צפה להרעפת תשפחות על ראשו, ובעקש יחל לגמול הנאה ש- ה- 'אצילי' התחייב למחזיר האבדה. תחת זאת גלה לפתע כי הוא מאשם בגנבה!

פיו של פסח-משה נאלם דם. ה- 'אצילי' לא ותר והוא שוב על תביעתו לקבל את "אלף הרובלים הנוספים שהיו בארנק". רועד מאימה סלק פסח-משה בבשת פנים מבית ה- 'אצילי', תוך שהלה מודיע לו חגיגת כי ימצא עמו את הדיון על ספסל הנאשמים.

מבלבל ונבדד שוטט פסח-משה בחצות לודז'. טרם הספיק לעפל את מזלו הטוב שהמציא לנדיו את האבדה וכבר נחתה על ראשו צרה שפזו.

פתאום ידע מה עליו לעשות. הוא כון את צעדיו לעבר ביתו של רב העיר. הרב כבר ידע כיצד להושיעו, אמר לעצמו וזיק של תקנה נעור בלבו.

הגאון רבי אליהו-חיים מינזל, רבה של לודז', האזין רב קשב לספורו העגום והמדחים כאחד של פסח-משה. ברור היה לגאון כי כל דבריו אמת הם וכי ה- 'אצילי' טפל עליו עלילה בזויה. לאחר שהרגיעו, פנה אליו רבי אליהו-חיים ואמר: "שמע נא, יקירי, צעדך הראשון יהיה למצוא עורך-דין שיוספים להגן עליך במשפט. לאחר שתשיג עורך-דין אמר לו לסור אלי ואני כבר אנהיג אותך."

כשנצא מבית הרב חש פסח-משה הקלת מה. רבי אליהו-חיים נודע בפקחותו העצומה, שלא אחת סיעה לו לעמד בחומה בצורה מול נוכחים למיניהם. למחרת היום התניב בביתו של הרב עורך-דינו המליע של פסח-משה. לאחר שהסתודד שעה קלה עם רבי אליהו-חיים, נצא מביתו מבליע חיוך מסתורי.

מועד המשפט הגיע. שופטים עוטי גלימה ופאות נכריות מסלסלות יושבו על כסאותיהם המגבהים והכל סביב הקרין הוד והדר. ה- 'אצילי' הפולגי הזמן להציג את תביעתו. בלהט רב שוב על האשמותיו כנגד "היהודי הנוכל" שגנב מחצית מכספו האבוד.

לאחר מכן נקרא פסח-משה להשיב על ההאשמה החמורה כנגדו. בקול נכאים גולל את השתלשלות הדברים וספר כיצד ממוצא ישר והגון נהפך באחת לגנב משמץ ונרדף. נחיתותו של היהודי האלמוני אל מול ה- 'אצילי' הנכבד היתה בולטת.

עורך-דינו של פסח-משה נקרא אל הדוכן כדי לשאת דברי סגנונה על מרשו. ללא כל הקדמות, הישיר עורך-דין מביט אל ה- 'אצילי'. "אם-כן, טוען אתה כי אלפים רובלים – ולא אלף – היו בארנקך האבוד", אמר.

"חד וחלק!", ענה ה- 'אצילי'. "האם מוכן אתה אף להשבע על כך?", שאל עורך-דין.

"הריני נשבע בזאת בכל הקדוש והזקוק לי כי כל דברי אמת", הזדרז ה- 'אצילי' להשבע. הבטחון שהקרין ה- 'אצילי' כמו גם שבועתו, חזקו את מהימנותו.

עורך-דין שקע בהרהוריו תוך שהוא פוסע אנה ואנה בנדים שלובות לאחור. לפתע נעצר על מקומו. "רבותי המכבדים, אנשי ההגיון והצדק", פנה אל חבר השופטים. "עומדים אנו לפני דילמה אמתית. מחד גיסא, אי-אפשר להטיל ספק במהימנותו של ה- 'אצילי' הנכבד; לבטח לא לאחר שנשבע עליהם בכל הקדוש והזקוק לו. אולם מאידך גיסא, מבקש אנכי להפנות שאלה אל השכל הישר שלכם: אם אמנם שלשל מרשי לכיסו מחצית מן הסכום, מדוע לא נטל את מלוא הסכום?"

עורך-דין עשה אתנח קצר כדי לתת לשאלתו את המשקל הראוי, ומיד המשיך: "לא רבותי! אדם רמאי לא היה מחזיר אלף רובלים שאיש בעולם אינו יודע כי הם בנדי. אין ספק אפוא כי גם דבריו של מרשי פנים הם ומכאן שהארנק שמצא הכיל אלף רובלים בלבד. כיצד אם-כן מושבים את הסתירה?"

עורך-דין נטל אויר לראותיו והמשיך: "ובכן, רבותי המכבדים, דומני כי הפתרון פשוט למדי – הארנק שמצא היהודי, איננו הארנק שאבד ה- 'אצילי'! כך לא נחטא לשכל הישר, וגם לא נפליל את ה- 'אצילי' בשבועה לשקר!"

פני ה- 'אצילי' האדימו והחוריו חליפות. נכר היה בו כי הוא מבין היטב את עמק הבור שפנה לעצמו. לאחר התיעצות קצרה ביניהם, הודיעו השופטים כי הם מקבלים את טעונו עורך-דין של הנתבע. הם הורו ל- 'אצילי' "להחזיר" לפסח-משה את אלף הרובלים שמצא, עד אשר תתברר זהות מאבדם...

הספור מובא מאת: 'שבות עמי'. מאת הרב זלמן רודרמן מתוך הסדרה 'בין הדגים למירות, ספורים לכל שבת וחסד'.